

## Evocació d'un mestre

Vicenç M. ROSSELLÓ I VERGER  
*Universitat de València*

Personalment va ésser tardana la meva coneixença del finat professor Lluís Solé. Crec recordar que ens havíem escrit qualche vegada per assumptes científics o més tost geogràfics, entre ells, una utòpica —aleshores— extensió de la *Geografia de Catalunya* a les Illes o al País Valencià.

On el vaig conèixer de debò i el vaig tractar amb alguna assiduitat, fou a un curset de Cartografia geològica, seguit a la Universitat d'estiu de Santander per un grup prou heterogeni on l'únic geògraf (crec que hi havia alguna geògrafa de Saragossa) era jo. Hi record, demés, En Lluís Solé *junior*, Mn. Salvador Reguant, Alfonso de la Torre, Josep M. Obiols, Vicente o Luis Vidal, Joan Rosell, Pilar Ferraz... Devia córrer l'any 1960 o 1961.

A un company asturià i a mi ens tocà cartografiar el sector de Polanco-Torrelavega, seguint l'espartana disciplina que ens mantenia gairebé tot el dia al camp, quan la resta dels matriculats a d'altres cursos de la Universitat reien i folgaven tot el dia i freqüentaven ben poc les solemnes conferències respectives...

El Dr. Solé imprimia al curs —com a tantes de les seves nombroses activitats— un segell de rigor i d'eficàcia. Per a mi, tanmateix, el que m'atreia més era l'aspecte geomorfològic que l'admirat professor havia maldat d'introduir al seus ensenyaments i treballs de camp. Aleshores hi havia ben poquets geomorfòlegs a l'estat espanyol i En Solé podia considerar-se'n ben bé el capare.

Potser aquesta fou una de les múltiples suplències que li calgué exercir al professor Lluís Solé. De la majoria de les altres, en podríem dir que foren cíviques o patriòtiques. Una d'elles encapçalar l'escola catalana de Geografia: el fruit més visible en fou la *Geografia de Catalunya*, adès esmentada, però una altra no tant computable, seria el mestratge directe o indirecte exercit en mants geògrafs dels Països Catalans, entre els quals m'honora ésser comptat.

Fet i fet, la seva laboriositat i entusiasme —que ens encomanava a més d'un— no s'expliarien si oblidéssim l'ideal que el va permetre de travessar tantes dificultats i tribulacions. La llum perpètua ja l'ha il·luminat.